

OSMISMĚRKA: Největším darem je ...

V	A	T	S	Ú	P	Ř	E	P	R	A	V	K	A	M
S	T	Ě	N	A	S	L	U	N	E	Č	N	Í	K	L
R	E	K	R	E	A	C	E	Í	T	E	E	N	S	A
E	L	U	B	O	B	C	H	O	D	K	M	T	P	S
T	U	N	E	L	E	T	S	O	P	Á	I	O	O	E
J	R	Ě	M	O	L	P	E	T	V	R	G	K	N	R
M	E	D	A	I	L	O	N	C	E	N	R	Ň	K	E
V	A	T	F	A	N	E	Y	H	A	A	A	E	A	Z
Ě	D	D	B	E	M	F	N	D	R	R	C	S	B	O
T	N	É	Z	A	B	Z	O	R	H	U	E	Í	E	D
E	O	U	L	Á	N	I	M	R	E	T	T	P	L	L
V	K	R	S	U	T	K	A	K	M	K	O	L	O	U
B	A	B	I	Z	N	A	R	O	B	A	N	Í	K	B
P	N	Ó	L	A	S	O	K	O	K	F	C	H	É	
L	A	V	I	C	E	A	K	I	T	P	O	E	H	O

ACETON, ANAKONDA, BABIZNA, BANÍK, BANKROT, BAZÉN, BOBULE, BULDOZER, ČEKÁRNA, EMIGRACE, FAKTURA, HROZBA, HYENA, INFORMACE, KABEL, KAKTUS, KOKOS, KOMTESA, KOTNÍK, LASER, LAVICE, MEDAILON, NAFTA, OBCHOD, OPERACE, OPTIKA, PARLAMENT, PÍSEŇ, PLÍCE, POSTEL, PŘEPRAVKA, REKREACE, SALÓN, SLUNEČNÍK, SPONKA, STĚNA, TEPLOMĚR, TERMINÁL, TUNEL, ÚSCHOVNA, ÚSTAV, VĚTEV.

NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. *Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.

* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.* Uzávěrka čísla: 11.12.2025.

PROSINEC 2025

ROČNÍK XXIV. ČÍSLO 10

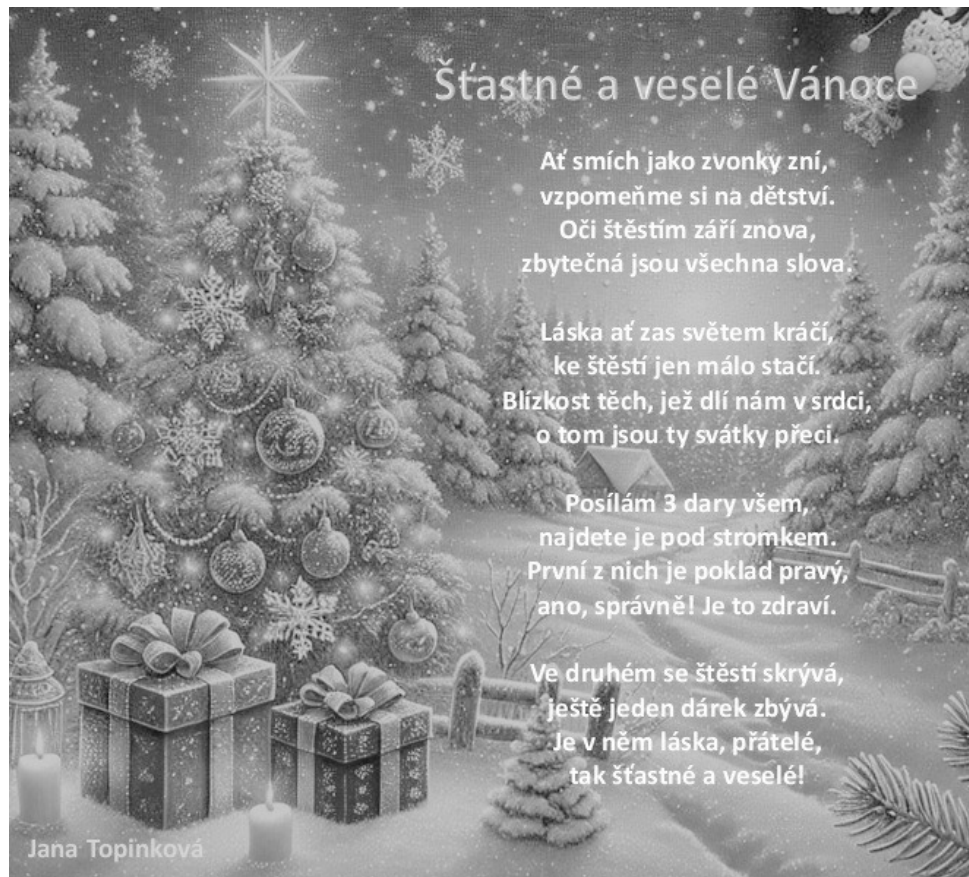
NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

TAJEMNÝ PŘÍBĚH ZNOVU OŽÍVÁ

Šťastné a veselé Vánoce

Ať smích jako zvonky zní,
vzpomeňme si na dětství.
Oči štěstím září znova,
zbytečná jsou všechna slova.

Láska ať zas světem kráčí,
ke štěstí jen málo stačí.
Blížkost těch, jež dlí nám v srdci,
o tom jsou ty svátky přeci.

Posílám 3 dary všem,
najdete je pod stromkem.
První z nich je poklad pravý,
ano, správně! Je to zdraví.

Ve druhém se štěstí skrývá,
ještě jeden dárek zbývá.
Je v něm láska, přátelé,
tak šťastné a veselé!

Jana Topinková

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

15.12.2025 byla zprovozněna nová autobusová zastávka Březnice, hasičská zbrojnice. Od tohoto data je oficiálně v jízdních řádech autobusových linek Zlínského kraje.

Obec Březnice a římskokatolická farnost Březnice si Vás dovolují pozvat na Živý Betlém. Vystoupení souboru Doubravjánek se uskuteční v neděli 28.12.2025 od 16 hod. před kostelem sv. Bartoloměje v Březnici. Občerstvení zajištěno.

Obec Březnice zve všechny malé i velké sportovce na tradiční ŠTĚPÁNSKÉ BRUSLENÍ. V pátek 26.12.2025 14:00 - 15:30 v CCM aréně ve Zlíně (horní ledová plocha).

TJ SOKOL Březnice Vás srdečně zve na IX. Setkání u sokolské jolky ve čtvrtek 25.12.2025 od 18 hod. před budovou sokolovny.

Obec Březnice a SK Březnice zve všechny, kteří si chtějí poslední den letošního roku zasportovat, na SILVESTROVSKÝ FOTBÁLEK 31.12.2025 v 10:00 hod. ve Sportovním areálu Březnice, bližší informace a závazné přihlášky na emailu: starosta@breznice-zlin.cz.

Na sběrném dvoře si můžete vyzvednout domácí kompostér (900 l) Poskytnutí je pro občany Březnice ZDARMA - na základě smlouvy o výpůjčce.

Český červený kříž Březnice bude pořádat ŠKOLENÍ PRVNÍ POMOCI.

Co se naučíte: Jak přivolat pomoc + resuscitace + zastavení krvácení + pomoc při dušení + mnoho dalšího ...

Co získáte: Cenné zkušenosti + možnost si vše prakticky vyzkoušet + Certifikát o absolvování kurzu.

Časové rozhraní: 4 hodiny, Cena školení: 500,- Kč.

Konkrétní termín (leden 2026) bude upřesněn dle zájmu. Závazné přihlášky pište prosím na email: starosta@breznice-zlin.cz.

Na časopis Naše dědiny jste darovali: v Březnici 1 500,- Kč, v Salaši 460,- Kč, v Bohuslavicích v kapli 400 Kč, v obchodě Hruška 400,- Kč. Děkujeme.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 21. 1. 2026.

Redakce časopisu přeje všem čtenářům pokojné prožití vánočních svátků.

POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

Retro DISKO

před Silvestrovská párty

27.12.2025 od 14hod
u neVinného krámu

Teplé alko i nealko
špekáček na ohni

(k zakoupení na místě)

K poslechu a tanci hraje

Na zemi pokoj...

Pokoj na zemi takové je prvotní přání. Objevuje se nejenom ve slavnostních projevech, ale také ve vánoční liturgii. První vánoční nešpory začínají antifonou „Rex pacificus - Král pokoje“. Anděl chválí Boha u pastýřských stád: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi. Bůh v nich má zalíbení“ / Lk 2,14/. Kristovým narozením je sláva Páně náležejícímu v nebi viditelná i na zemi. Když se Boží sláva zjeví mezi lidmi, zmizí propast mezi člověkem a Bohem a zavládne mezi nimi pokoj. Tento pokoj pak umožňuje také pokoj mezi lidmi. Jenom člověk, který se odcizil sám sobě i Bohu, není schopen dojít pokoje. Jakmile je člověk spokojený sám se sebou a s Bohem žije v souladu, bude schopen žít v pokoji také se svými bratry a sestrami.

Vánoční pokoj není pouze apelem na naší dobrou vůli, nejde jenom o to, abychom se navzájem snášeli. Boží vtělení nám totiž umožňuje dosáhnout skutečného pokoje. Když Boží láska pronikne do naší lidské podstaty, pak cítíme: neexistuje v nás nic, co by nebylo prodchnuto Boží láskou a jasnem. Bůh v nás všechno akceptuje, všechno naplňuje svou láskou vyzařující z dítěte v jesličkách. Uvěříme-li tomu, budeme i sebe vnímat jinak. Pak se nemusíme nutit ke klidu a míru proto, že jsou Vánoce a že to k nim patří. Pak v nás totiž Vánoce navodí pokoj a smíření.

Vážení občané z Březnice, z Bohuslavic a ze Salaše, nechme se v tomto čase proniknout těmito myšlenkami duchovního autora současnosti Anselma Grůna. Kéž nás „Král pokoje“ naplňuje svou láskou a pokojem také po celý nový rok. Do nového roku 2026 Vám všem žehná

P. Jaroslav Polách

Rozsvěcování vánočního stromu

V pátek 29. listopadu se v Březnici uskutečnilo tradiční **rozsvěcování vánočního stromu**. Akce se konala za příjemné atmosféry a přilákala spoustu dětí, rodičů a místních obyvatel. Všichni si společně přišli užít začátek adventního období a nasát kouzelnou vánoční náladu.

Na programu se podílela školní družina, jejíž děti pod vedením svých paní vychovatelek připravily krásné vystoupení. Zazněly známé vánoční koledy, které děti zpívaly s radostí a úsměvem, a nechybělo ani přednesení několika melodií na flétnu, o které se postaraly děti z místní školy.

Celé vystoupení bylo provázeno potleskem a úsměvy diváků. Na závěr se všichni společně s panem starostou zapojili do odpočítávání rozsvícení vánočního stromu. V okamžiku, kdy se na stromě rozsvítila světýlka, náměstí ovládla ta pravá vánoční atmosféra. Rozsvícení stromu bylo krásným začátkem adventního času.

Betlémské světlo

v kapli Navštívení Panny Marie v Bohuslavicích

Přijměte pozvání a přijďte
na Štědrý den nahlédnout
do kaple s vánoční výzdobou a betlémem.

V 15:00 si společně zazpíváme
koledy u jeslíček a poslechneme scholičku.

Nezapomeňte si lucerničky,
abyste si mohli odnést
Betlémské světlo.

POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

BOHOSLUŽBY V DOBĚ VÁNOČNÍ	
<u>Středa 24. prosince</u> ŠTĚDRÝ DEN	15:00 Březnice - vánoční mše pro děti 20:30 Bohuslavice - půlnoční mše svatá 22:00 Březnice - půlnoční mše svatá
<u>25. prosince</u> SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ <i>1. svátek vánoční</i>	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
<u>26. prosince</u> Svátek sv. Štěpána <i>2. svátek vánoční</i>	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
<u>28. prosince</u> Svátek Svaté Rodiny	8:00 Březnice <i>obnova manželských slibů</i> 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
<u>31. prosince</u>	16:00 Březnice <i>poděkování za uplynulý rok</i>
<u>1. ledna</u> SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
<u>10. ledna</u> <i>Tříkrálová sbírka</i>	8:00 Březnice <i>Požehnání tříkrálovým koledníkům (8:00 Březnice, 8:30 Bohuslavice, 9:00 Salaš)</i>

V neděli, 4. ledna 2026, v 15:00 hod. jste všichni srdečně zváni do kostela sv. Bartoloměje v Březnici na vystoupení dětí - "Koledování u jeslíček".

Mikulášská nadílka na základní škole v Březnici

Ve čtvrtek 5. prosince zavítala do naší základní školy vzácná návštěva **Mikuláš, anděl a čert**. Děti se na tento den velmi těšily a hned od rána ve škole panovala slavnostní nálada.

Po chodbách se ozýval smích i napjaté očekávání. Když se konečně ve dveřích objevila mikulášská trojice, v očích dětí se rozzářila radost i trochu zvědavosti. Mikuláš si s dětmi povídal, anděl rozdával úsměvy a čert občas lehce zachřestil řetězem. Mikuláš každému dítěti řekl, jak se ve škole snaží, jestli poslouchá, a také co by mohlo ještě zlepšit. Každá třída si pro Mikuláše připravila krátké vystoupení ve formě básničky nebo písničky.

Na závěr dostalo každé dítě balíček plný dobrot, který jim anděl s úsměvem rozdával. Čert si nakonec nikoho s sebou neodnesl. Návštěva Mikuláše přinesla do školy nejen sladkosti, ale především dobrou náladu, úsměvy a kouzelnou atmosféru blížících se Vánoc.

Projektový den v 5. ročníku ZŠ Březnice

Žáci 5. ročníku si v prosinci zpestřili výuku projektovým dnem, který se nesl v tématice **výroby mýdel**. Celý den byl zaměřen na propojení různých vyučovacích předmětů s praktickou činností, a děti si tak mohly vyzkoušet vyrábění mýdel.

Žáci byli rozděleni na stanoviště, z nichž každé se věnovalo jinému úkolu spojenému s mýdlem. V českém jazyce řešili jazykové úlohy a psali sloh ve formě pracovního postupu, v matematice počítali slovní úlohy a opakovali převody jednotek hmotnosti a objemu, které se při výrobě mýdel skvěle uplatnily.

Nejvíce se však děti těšily na samotnou výrobu mýdel. Žáci si mohli vybrat barvu, vůni i tvar formičky a vytvořit si tak své originální mýdlo. Při práci panovala příjemná atmosféra, děti si navzájem pomáhaly, sdílely nápady a s nadšením sledovaly, jak se z obyčejných surovin stává voňavý výrobek. Hotová mýdla zároveň posloužila jako výrobky na školní vánoční jarmark.

Michaela Maděrová

Ze života farnosti

První neděli adventní požehnal P. Jaroslav Polách adventní věnce.

Děti v Bohuslavicích po mši svaté navštívili sv. Mikuláš.

S dávkováním si nemusíte dělat hlavu, je lety nezvratně ověřeno, že i ta její nejmenší kapička dělá s věcmi zázraky.

Přeji vám s letošním čarováním hodně štěstí a omlouvám se, že jsem zcela a vyčerpávajícím způsobem nerozebral všechno, co se tohoto košatého tématu týká. Dělán to s nejlepším vědomím proto, aby se vám ta kouzla při čtení tohoto pojednání propánakrále nepřipálila.

Ivan Slezák

Z překladu dopisu

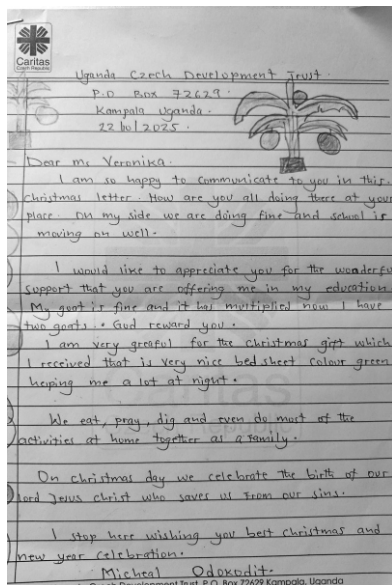
Vážená paní Veroniko,

Jsem moc rád, že Vám můžu napsat tento vánoční dopis. Jak se Vám doma daří? Mě se daří doma i ve škole dobře.

Moc Vám chci poděkovat za Vaši úžasnou podporu, kterou mi v mém vzdělávání poskytujete. Koza, kterou jsme dostali díky Vašemu finančnímu daru navíc, se má dobře a už měla dvě kůzlata. Bůh Vám to zaplatí. Taký jsem moc vděčný za další vánoční dárek- zelené prostěradlo, na kterém se mi v noci hezky spí.

Přes svátky jíme, modlíme se a dokonce i většinu aktivit doma děláme společně jako rodina. Na Boží hod vánoční slavíme narození našeho Pána Ježíše Krista, který nás vykoupil z hříchů.

Přeji Vám vše nejlepší k oslavě Vánoc a nového roku.

Michael

Významné výročí konce roku 2025

Letos, 3. prosince uplynulo 110 let od úmrtí 7. olomouckého arcibiskupa, Prof. ThDr. Theodora Kohna. Narodil se v Březnici, v domku čp. 94 22. března 1845 v chudé rodině. Po vystudování teologie v Olomouci byl 5. 7. 1871 vysvěcen na kněze. Na začátku svého kněžského působení nastoupil jako kaplan ve vsetínské farnosti.

Po smrti kardinála Fürstenberka jej 8. 11. 1892 olomoucká kapitula zvolila arcibiskupem. Uvedl se jako dobrý hospodář a ekonom, ale chybělo mu porozumění a vnímavost. Vztah vůči kněžstvu a lidu se zhoršoval, postupně vznikaly spory s kněžstvem, samosprávou, císařem i papežem Lvem III.

V prosinci 1903 zvláštní komise kardinálů i s papežem se zabývala jeho prohřešky; byl obviněn z porušení listovního a zpovědního tajemství. Komise nařídila T. Kohnovi rezignovat a vyhnání do Rakouska.

Po rezignaci si zakoupil ve Štýrském Ehrenhausenu zámek, kde s ním pobýval i jeho sekretář, kněz, Prof. ThDr. Theodor Vavruša, kudlovský rodák. Obyvatelé Ehrenhausenu vnímali T. Kohna po dobu jeho pobytu jako přísného a uzavřeného.

Je pochován v mausoleu hrabat Attemsů a jeho přání být pohřben v hrobce s rodiči v Březnici se mu nesplnilo.

V červnu 2001 mu byla odhalena pamětní deska, kterou posvětil metropolita moravský, arcibiskup olomoucký, mons. Jan Graubner.

Oldřich Vavruša

Kostel sv. Bartoloměje, patrona sedláků, krejčích, pastevců, vinařů a řezníků

Nejstarší dochovaná zmínka o obci se nachází v „Zemských deskách práva olomouckého“ z r. 1397.

V písemných pramenech je Březnice uváděna jako osada patřící ke zlínskému panství. Při prodeji Zlína a několika okolních vesnic i s Březnicí z majetku Zdeňka Šternberka z lukovské větve Petru Romanovi z Vítovic v roce 1437 není sice březnický kostel výslovně uváděn, ale je zmiňováno farní beneficium a patronátní právo. Z toho vyplývá, že už tehdy byla v Březnici fara a faru bez kostela si lze jen těžko představit.

Dle střízlivého odhadu odborníků a historiků mohl být zdejší kostel postaven kolem roku 1400, což letos znamená výročí 625 let existence této památkově chráněné budovy.

Daleko více obsírněji k těmto výročním tématům se dočtete v knize „Březnice, jak šel čas“, která vychází koncem letošního roku.

Oldřich Vavruša

Rok 2025 v naší obci - ohlédnutí a výhled do roku 2026

Tak už tady máme konec roku a je čas ohlédnout se za tím, co se v naší obci podařilo, a načrtnout, co nás čeká v roce 2026. Rok 2025 byl plný příprav na důležité investice, zajímavých obecních akcí a celkově příprav na projekty, které dlouhodobě pomáhají komfortnějšímu a modernějšímu prostředí.

Jedním z největších a neočekávanějších projektů současnosti je bezesporu **cyklostezka**. Projektová dokumentace bude ke konci roku předána a budeme netrpělivě čekat na stavební povolení, které by mělo být vydáno do začátku března příštího roku. Sledujeme vyhlášení dotace ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Pokud bude podpora vyhlášena, plánujeme v pozdějším termínu vypsát výběrové řízení na stavební firmu, která stavbu provede. Výše dotace zatím není známa, ale věřím, že se projekt podaří úspěšně realizovat.

Dalším větším projektem je **nová hospoda** v obci - polyfunkční dům. Bohužel jsme neobdrželi dotaci z Ministerstva místního rozvoje a stále doufáme, že finanční alokace u této dotace se nakonec navýší. Interiér hospody bude přátelský a moderní, s příjemným posezením a kuchyňským zázemím, které umožní i cateringové služby. Již proběhlo jednání s možným provozovatelem, který zajišťuje nejen provoz, ale i přípravu jídel a služeb pro obyvatele a návštěvníky obce. Pokud by se nám podařilo budovu zrekonstruovat, tak si na své přijdou i čtenáři naší knihovny, která by se přestěhovala do větších prostor.

Velkou změnou projde také **veřejné osvětlení**, kde plánujeme instalaci automaticky stmívatelných LED svítidel v celé obci. V rámci této výměny dojde i k navýšení počtu svítidel v hůře osvětlených částech obce. Moderní technologie zajistí úspornější provoz a kvalitní světlo pro naše ulice a veřejné prostory. V případě získání dotace na tuto výměnu by k realizaci mohlo dojít v první polovině příštího roku.

Nezapomněli jsme ani na naše nejmenší. Letos jsme kompletně opravili **dětské hřiště** - vyměnili jsme povrch a všechny její prvky, aby si děti mohly bezpečně hrát a rodiče měli jistotu, že je hřiště v moderním a bezpečném standardu.

Ke konci roku se Povodí Moravy pustilo do dlouho očekávaného čištění koryta vodního toku Březnice. Akce je plně v kompetenci zmíněné správy povodí. Potok by se měl pročistit v celé délce průtoku naší obcí.

Když bylo schváleno vše co do množství a co do druhu, přistoupilo se k samotnému čarování. U toho původního starosvětského se prý stávalo, že přítomní často upadali do jakéhosi transu. Tak toto konkrétně mohu potvrdit i já. To se totiž stávalo pravidelně v tu dobu i mně. Protože byla už tma a já jsem musel ráno vstávat, neúčastnil jsem se popravdě kouzlení celého, ale byl jsem těsně před jeho vyvrcholení uložen do postýlky. A právě tam jsem vinou těch vůní upadal do podivného stavu ne nepodobného tomu, o čem píše sv. Pavel v druhém listě Korintským „*Vím o člověku, že byl uchvácen do ráje.*“ ... „*Zda to bylo v těle, nevím, zda mimo tělo, také nevím...*“ ani já nevím, zda jsem byl ještě v těle nebo zda mimo tělo, ale podle toho, jak jsem se cítil, jsem byl tím maminčiným kouzlením určitě uchvácen velmi, ale velmi blízko samotného ráje. Do úplného transu jsem obvykle upadal za zvuků otvírané a zavírané trouby a šramocení plechů. A zatím, co dřív se k navození extatických stavů používalo příkladně pálení konopí, šalvěje divotvorné, pelyňku nebo modrého leknínu, mne do tohoto stavu spolehlivě unášela vůně vanilky a kakaa.

Nevím jistě, ale je dost pravděpodobné, že i staré čarodějky musely produkty svých kouzel někdy skrývat - třeba před inkvizicí. To zůstalo i našim maminkám. Věděli jste například, že slovo inkvizitor má původ v latinském slově *inquisitor*, což znamená - vyšetřovatel, pátrač? Vzpomínám si, že i my jsme se v té tajemné adventní době stávali inkvizitory a podle původního významu toho slova jsme se stejným zanícením, které by nám leckterý středověký inkviziční kolega mohl závidět, pátrali, kam ty naše maminky produkty svých kouzel poschovaly, aby jim - jak ony říkaly - na Vánoce aspoň něco zbylo. Protože my - nejméně stejně jako ti středověcí inkvizitoři - jsme byli pevně odhodlaní nalezené vykouzlené magické artefakty zlikvidovat nekompromisně, okamžitě a bezzbytku.

Jak se blíží závěr našeho krátkého exkurzu, cítím zřetelně, že legitimně očekáváte to zásadní, co ke kouzlení neodbytně patří. Vy pochopitelně můžete smíchat mouku, vejce, tuk, mléko a cukr. Co ale v lepším případě dostanete? Nic víc než obyčejné pracny, sádlovky, zázvorky nebo kokosky, ale tyto sladkosti možná budou dobré a chutné, ale jistě nebudou kouzelné. Každá sebeobyčejnější věc se stane kouzelnou právě jen použitím něčeho magického, kouzelného nejlépe použitím kouzelné formule. S použitím zaklínadel jako jsou abrakadabra, čárymáry nebo mutatio ovšem nemám patřičné praktické zkušenosti. Proto je nikomu z vás - pro dosažení požadovaného magického účinku - nemohu s čistým svědomím doporučit. Vím ale, že naše maminky - možná při pohledu jak jako na obláčkích co malí andělíčky v peřinkách spinkáme - do vánočního cukroví s každým gramem mouky a s každou kapkou mléka přidávaly ingredienci, která spolehlivě každou věc, na kterou se aplikuje, mění v zázrak. A tou ingrediencí, kterou vám mohu na základě vlastních zkušeností vřele doporučit, je láska.

O předvánočním čarování

a o kouzlení vůbec

Že předvánoční adventní čas je časem čarování ví dnes už i malé dítě. Kdy jindy se měly vyzývat temné síly než v době dlouhých večerů a temných nocí? Oheň praskající v kamnech a blikající komíhavé světlo petrolejové lampy nebo dříve i louče vyvolávající třepotavé stíny a dodávající věcem na stěnách elastické obrysy přímo ponoukaly a jitrily představivost vybuzenou nekonečnými příběhy, které se v těch zimních časech vyprávěly, aby ten dlouhý čas rychleji ubíhal.

Ale vraťme se k tomu zmíněnému čarování. Já sám jsem toho byl několikrát osobně účasten - jako asi většina z vás. Za našich časů mělo ovšem to kouzlení, abych tak řekl, už přece jen lidskou tvář. Nejednalo se už o žádné nemoci nebo pohromy. Naše maminky v tom čase kouzlení usedaly v kuchyni a ze šuplíku vytahovaly staré osahané sešity plné záložek a volných vložených listů. Byly to ty čarovné knihy plné rad, jak převést sypkou jinak celkem nechutnou hmotu - totiž mouku, mléko, vejce, cukr a tuk na věc, která se vám rozplývala v ústech a která voněla těmi nejpohádkovějšími vůněmi.

Protože ty kuchařské knihy našich maminek byly dozajista potomky čarodějnických knih, mohu vám docela věrně s vysokou mírou pravděpodobnosti popsat, jak taková skutečná dávná čarodějná kniha plná kouzel vypadala. Rozhodně byla stejně ohmataná a návody na některá kouzla - díky jejich oblibě a častému užívání - už skoro nemohly ani být čitelné. Byly-li ty knihy skutečné, pravé a používané, muselo být každé kouzlo doprovázeno také jakou orientační poznámkou. Například Krupobití (podle *tety Hermiony*) nebo Uhrnutí dobytka (*velmi dobré*) nebo Proměna ve vlka (*levná*). Je rovněž velmi pravděpodobné, že u některých kouzel byly i drobné odkazy. Třeba u Vyvolání milostné touhy mohla být klidně poznámka (*žabí vajíčka jen z lesní tůně*) nebo u lektvaru na omlazení mohlo být uvedeno (*vařit, až změknou koží chlupy*). U Zmetání dobytka mohl být klidně nějaký podobný odkaz jako (*nepoužívat - domkařka Fuksová to úspěšně léčí puškvorcem a hadím kořenem*).

No ale přiznám se, že tady se přece jen pohybuji trochu na ledě - i když myslím si, že na velmi silném. Mnohem větší - protože osobní - zkušenosti mám s tím novodobým adventním kouzlením. Víím, že se obvykle začínalo večer tedy po setmění - i když příprava začínala mnohdy už za světla. Dlouho se studovala a vybírala kouzla, která pomohou proměnit jinak studené a temné Vánoce v pohádkovou hřejivou dobu. Bylo třeba vybrat kouzel co nejvíce a kolegyně kouzelnice (já bych jim pro tento speciální případ neřikal čarodějnice) se v tomto směru vzájemně předháněly dotazy: „Kolik druhů letos chystáš?“ apod. Za druhé bylo třeba vybrat kouzla, která se už lety osvědčila a jejichž produkty se více méně netrpělivě očekávaly. Mezi ně patří zajisté kouzlo s názvem linecká kolečka nebo vanilkové rohlíčky.

Rok 2025 byl také bohatý na **obecní akce**, které spojily naše sousedy a přinesly spoustu radosti. Děkujeme všem, kteří tyto akce vymýšlí, organizují, nebo se jen podílí na jejich realizaci - bez vašeho času, nadšení a ochoty bychom přišli o spoustu vzájemných setkání. Vaše práce a nasazení velmi přispěly k tomu, že jsme mohli strávit příjemné chvíle. Na konci listopadu jsme se všichni měli šanci potkat při rozsvěcení vánočního stromku a já jsem moc vděčná všem místním spolkům a menším prodejcům, že vytvořili nezapomenutelnou vánoční atmosféru aktivní účasti na vánočním jarmarku.

Ráda bych vás opět tímto pozvala na Silvestra ke společnému rozloučení se s rokem 2025 a přivítání roku 2026 přípitkem a svařákem před obecním úřadem.

Do roku 2026 vstupujeme s nadějí a optimismem, s vírou, že nás čekají další úspěšné projekty, nové investice a příjemné společné akce. Děkuji tedy všem našim občanům za podporu a spolupráci v uplynulém roce a ať je pro vás ten další rok plný zdraví, radosti a spokojenosti.

Světlana Bilavčíková, starostka obce Bohuslavice

ÚŘEDNÍ HODINY VE VÁNOČNÍM A NOVOROČNÍM OBDOBÍ	
PONDĚLÍ 22.12.	8:00 - 11:00, 14:00 - 16:00
ÚTERÝ 23.12. - PÁTEK 26.12.	ZAVŘENO
PONDĚLÍ 29.12.	8:00 - 11:00, 14:00 - 16:00
ÚTERÝ 30.12. - ČTVRTEK 1.1.	ZAVŘENO
PÁTEK 2.1.	8:00 - 11:00
OBEC BOHUSLAVICE U ZLÍNA PŘEJE VŠEM POKLIDNÉ PROŽITÍ SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK.	

Vánoční hvězda 2025

Symbolem nejkrásnějších svátků v roce se v poslední době stala VÁNOČNÍ HVĚZDA.

Třistadeset z nás si letos pohled na tuto krásnou květinu spojilo s tím, že právě tato křehká krása přináší také pomoc těm nejmenším. Právě tato květina jim pomáhá nejen z lékařského hlediska, ale pomáhá také změnit studené, neosobní nemocniční pokoje na přívětivější, hřejivější, útulné nebo aspoň útulnější pokojíčky plné barev a milých obrázků. Možná tím na ně bude přívětivým

pohledem víc dýchat milý pohled maminky, kterou museli kvůli svému zdraví opustit. Vánoční hvězda má do rodin přinášet lásku a klid. Díky vaší ochotě a laskavosti ji přinesla i do dětských nemocničních pokojů.

Pro děti z hematologického a onkologického oddělení fakultní nemocnice v Olomouci se tato květina stala symbolem pomoci na jejich těžké cestě za zdravím.

Letos před Vánocemi jsme se v Březnici - jako každoročně - do této akce zapojili a objednali si 310 vánočních hvězd v celkové hodnotě 35.000,- Kč. Minulý rok to bylo sto růží.

Chtěla bych touto cestou z celého srdce - jistě také jménem těchto dětí - poděkovat všem těm, kteří si letos „vánoční hvězdu“ koupili. A to nejen březnickým občanům, ale také místní organizaci Českého červeného kříže, Obci Březnice a v neposlední řadě také zaměstnancům firmy Gaston s.r.o.

Doufám, že vám všem tato květina udělala radost nejen na vánočním stole, ale hlavně v srdci a že jsme alespoň kapkou v moři přispěli na dobrou věc.

Spolu s vámi se už těším, že další Vánoce roku 2026 budeme opět dělat společně radost těm, kteří ji tak moc potřebují a že přispějeme aspoň trochu na zmírnění jejich traumat zlidštěním a zpříjemněním prostředí, ve kterém musejí trávit těžké chvíle svého života.

Magda Slezáková

Blahopřání

V krásném předvánočním období oslavil své životní jubileum náš březnický varhaník, sbormistr, dirigent a také autor spousty notových úprav skladeb pro sbor a orchestr - pan ing. Ivan Slezák. V jeho péči je také hudební archiv Březnice.

Vyslovujeme velké poděkování za jeho dlouholetou obětavou službu, připojujeme se k velkému zástupu gratulantů a přejeme k narozeninám vše nejlepší, hodně zdraví, radosti, pohody a božího požehnání.

A také přejeme nám všem, aby krásné tóny varhan v jeho podání nás ještě dlouho provázely při příležitostech radostných, slavnostních i těch bolestných.

redakce

A člověk si třeba i uvědomí, kolik toho ještě máme, co druhým podarovat můžeme. Vlídne slovo, úsměv, pohlázení.

To, co někomu právě v této chvíli chybí. Kolik radosti, naděje v těch tónech je! Proto Jan Jakub Ryba, už navždy, předním komponistou zůstane.

Poslední listy v letošním kalendáři obracíme, již za pár dnů další rok přivítáme. Rachejtla a bujaré oslavy mnozí chystají, na Nový rok se pak často, jak mátohy, po domě plantají.

Byl by tu našťástí jeden tip, jak tu silvestrovskou smršť bez úhony přežít. A protože poslední den v roce veselý má být, prozradím tu radu. No, on je to vlastně známý vtip.

Na silvestrovské zábavě praví paní Kadrnožková manželovi: „Pepo, furt zpívej, nepřetržitě, až do rána!“ „To se ti můj zpěv tak líbí?“ „Ne, ale když zpíváš, nemůžeš chlastat!“

Čas zvolna oponu pozvedává, to kouzlo přichází vždy po roce.

Je svatá noc, na nebi hvězdy září, kolem svého pastýře.

Z věží chrámů Páně zvony znějí, ten tajemný příběh znovu ožívá.

Na zem se tiše anděl snáší, o naději nám zpívá. A v lidských srdcích něha přebývá.

Požehnané sváteční dny Vám všem

Marie Nevělíková

„Hlas zvonů táhne nad závějí,
kdes v dálce tiše zaniká.

Dnes všechny struny v srdci znějí,
neb mladost se jich dotýká.“

/Jaroslav Vrchlický/

Vánoční hvězda v Bohuslavicích

Letos poprvé jsme se v Bohuslavicích zapojili do projektu Vánoční hvězda, který pořádá organizace Šance Olomouc. Spojením sil obecní knihovny a farnosti bylo možné tuto krásnou myšlenku uskutečnit i u nás.

Rády bychom upřímně poděkovaly všem, kteří si objednali a zakoupili vánoční růže. Každá zakoupená hvězda totiž znamená pomoc - výtěžek putuje na léčbu a podporu hemato-onkologicky a chronicky nemocných dětských pacientů ve Fakultní nemocnici Olomouc.

Vaše ochota pomoci ukázala, že i malá obec může mít velké srdce.

Ještě jednou děkujeme všem, kdo projekt podpořili, a věříme, že se v Bohuslavicích zapojíme do prodeje vánočních růží i příští rok.

Silvie Minaříková a Anežka Starostková

PROVOZNÍ DOBA V OBEČNÍ KNIHOVNĚ
V BOHUSLAVICÍCH U ZLÍNA:

20.12.2025 - OTEVŘENO
27.12.2025 - ZAVŘENO
3.1.2025 - ZAVŘENO

Radostné vánoční svátky
a úspěšný nový rok plný volného času na čtení knih z knihovny
přeje knihovnice Silvie Minaříková

Zatímco jezdec na bílém koni letos opět někde zadřimal, to svatá Cecílie se svého poslání lépe zhostila. Snih ze zástěry vysypala a bělostným přehozem krajinu vůkol pokryla. A jak již každoročně pravidlem bývá, ta sněhová nadílka, zas mnohé problémy způsobila.

Šofěři znovu závod „Rally letní gumy“ pořádali, naše „skvělé“ dálnice kompletně zablokovali a mnozí i pevnost zátarasů zkoušeli. Chybělo málo a pod mostem by skončili. Těž na zledovatělých chodnicích se soutěž ve „StarDance“ pořádala. Baletní choreografie, zvaná „Labutí smyk“, se tam předváděla.

O vítězství se nás více ucházelo. A kdyby tolik pobitých nebylo, asi by to krapánek i k smíchu bylo.

Ty pády tak rychlé jsou, že člověk si ani nestačí vybrat, zda na hubu či na kostrč, měl by dopadnout. Snad jen turisty, jak jsem si všimla, ta kalamita neodradila. Na walking hole si řada z nich, protiskluzné gumičky asi nalepila.

Čas. Co je to vlastně čas? Relativní veličina, jak by nám jistě nejlépe pan Einstein vysvětlil. Vědám sice pramálo rozumím, ale že čas neplyne stále stejně, to pochopím. Budeme-li pohodu a štěstí prožívat, pak se nám ta doba, kratší než okamžik bude zdát. Když se ale do zákoutí duše temné stíny vkrádají, pak i minuta zdá se nekonečnou být. To, že se naše žití zrychluje, jistě je. S nedostatkem času se potýkáme. „Nemám čas, nestíhám,“ stále častěji slycháváme. Trefně ten náš věčný kalup, jeden filosof vyjádřil: „Když někdo říká, že čas nemá, buď lže anebo už mrtvý je.“

Řekla bych ale, že v předvánoční době ty hodiny, skutečně jaksí rychleji kráčí. A bohužel, též chápání adventu, jako doby příprav na cosi zázračného, se z našich myslí postupně vytrácí. Čas na peníze přepočítáváme. Honbou za nákupy to sváteční očekávání a rozjímání nahrazujeme. A kolikrát člověk už ani neví, který den se vlastně píše. No, a tady nám třeba adventní kalendář paměť osvěžit pomůže. Žádná novinka to není, vždyť ten adventní dárek je více jak sto let starý.

První vystřihovací kalendář, s názvem „V zemi Ježíškově“, dal německý nakladatel Lang vytisknout.

Ten kalendář ze dvou listů papíru sestával. Na jednom, v malých okénkách, dvacet čtyři obrázků zobrazeno bylo. Na druhém, čtyřicet dva básniček se našlo. Každý den si děti jeden obrázek vystřihly a k příslušnému textu ho nalepily. O štědrém večeru pak dětské oči, kouzelnou vánoční krajinku, uvidět mohly. Inspiraci, mnichovský tiskař, v dětství hledal. Na maminku, která mu o adventu pusinky pekla, vzpomínal. Čtyřicet těch sladkostí vždy na karton přišla. Chlapec si mohl každý den jednu utrhnout a sníst, čekání na Ježíška si tak zkrátit.

Po druhé světové válce začaly se kalendáře po celé Evropě objevovat. I do Spojených států se dostaly. Díky vojákům, kteří se domů z bojů vraceli.

Třebaže se adventní kalendáře výnosným artiklem staly, své poslání snad pořád splňují. A i do těch dnešních uspěchaných dnů, stále trochu té radosti přinášejí.

Tak jako adventu sváteční věnec a čtyři svíce sluší, tak i k Vánocům snih, jmelí a koledy patří. Pravda, o bílou peřinu, milostivé nebe poprosit musíme. Třeba se smiluje. A alespoň na těch pár svátečních dnů, nás tančícími vločkami obdaruje. Však tu zelenou větvičku si snadno sami obstaráme.

I když, jak pověst praví, jmelí nám podarovat někdo musí. Jinak ten správný účinek ztrácí.

To jmelí. On to vlastně kdysi strom byl. K výrobě kolébky pro Ježíška posloužil. Za třiatřicet let však ten strom Římané porazili a z jeho kmene kříž pro Syna Božího vyrobili. Strom se hanbou v malé keřiky proměnil. Ty se pak cizopasníkem staly, a už jen na jiných stromech žít musely.

Za dar z nebe, díky růstu v korunách stromů, jmelí považováno je. Vzácným druhem je to, které na dubu roste. To nejedovatější prý na topolech najdeme.

Máme s přáteli takový dlouholetý zvyk, ve dnech adventních, naši oblíbenou kavárnu navštívit. Ze stropu tam kytice jmelí visí. A jak dny běží, ty zelené lístky se v meruňkovou barvu slunce mění. A pak později, zlatavý odstín podzimu dostávají. Však to kouzlo klidu a blaha, neztrácejí.

Po staletí všelijakými kouzly jmelí opředeno je. Brány do podsvětí prý otevírá, do hrobů se dává.

I já, na poslední místo odpočinku, mým drahým, větvičku vždy pokládám. To aby věděli, že je navždy ve mém srdci mám.

Bez koled by Vánoce to pravé kouzlo ztratily. Každý z nás jistě nějakou v oblíbě má. Ale Tichou noc, asi jen málokdo nezná. Sice někteří míní, že to koleda není. Kdopak ví, hlavně, že lidem potěšení přináší. Tu nádhernou báseň o šesti slokách, kněz Mohr složil. Hudbou ji varhaník Gruber opatřil. Na štědrý den, roku 1818, v kostele svatého Mikuláše v Oberndorfu, poprvé zazněla. Ale bez varhan, jen za doprovodu kytary. Měchy totiž hladové myšky prokousaly.

Ta melodie je tak podmanivá, že před ní vojáci, během první světové války, i pušky sklonili. Byť jen na kratičko, boje přerušit dokázala, symbolem lidskosti a míru se tak stala.

Rybova Česká mše vánoční. Ta již téměř dvě stě třicet let k Vánocům patří. Proč asi? Protože ta muzika má duši. Při poslechu té mše Hej, mistře, se mnohdy slza v očích zaleskne.